То ти вже про те і не згадуєш, ні, –
Що серце давно віддала ти мені?
Те миле й зрадливе серденько своє! –
Чи в світі миліше й зрадливіше є?

Забула й кохання моє в одну мить?
І тугу, що й досі серденько гнітить?
Що більше: кохання чи туга моя?
Обоє безмірні, – лиш те знаю я!